

Nr 82

Av herrar **Rubbestad** och **Onsjö**, *angående ändrade bestämmelser om ersättning till vissa djurägare vid nedslaktning av nötkreatur på grund av tuberkulos.*

Enligt kungörelsen 1941:577 utgår vid nedslaktning av nötkreatur på grund av tuberkulos inom friförklarad område ersättning till djurägaren med 100 kronor eller, om djuret är under ett års ålder, med 50 kronor. Denna fråga har kommit i ett annat läge genom att kvarstående tuberkulösa besättningar inom samtliga län utom Skaraborgs redan under innevarande budgetår kommer att saneras. Följden härav torde nämligen bli att de djurägare, vilka i fortsättningen kommer i fråga för ersättning, blir sådana som oförskyllt fått sina besättningar smittade genom latent tuberkulos eller nyinfektion. Att döma av de efter värdering fastställda ersättningarna för djur, som nedslaktats på grund av kastsjuka, torde skillnaden mellan liv- och slaktvärde numera uppgå till 400 à 500 kronor.

Veterinärstyrelsen har därför ansett skäl föreligga att höja ifrågavarande ersättning. Styrelsen har för sin del stannat för att förorda bibehållandet av principen med fixerat ersättningsbelopp bl. a. med hänsyn till att detta har den fördelen att statsverkets kostnader för värderingsförfarandet bortfaller samt ersättning kan utbetalas direkt, så snart bestyrkande inkommit att nedslaktning ägt rum i den utsträckning, varom förordnande utfärdats. Styrelsen anser dock att systemet bör modifieras i så måtto, att ersättningsbeloppen göres beroende av marknadsläget och därvid avpassas efter priset på medelgoda bruksdjur. Det bör få ankomma på Kungl. Maj:t eller uppdragas åt styrelsen att, i samråd med lantbruksstyrelsen och efter hörande av Sveriges slakteriförbund, med de intervaller marknadsläget påkallar utfärda kungörelse om ersättningsbeloppens storlek. För att ägarna av värdefulla besättningar skall kunna tillgodoses förutsättes slutligen, att den nuvarande möjligheten att hos Kungl. Maj:t söka extra ersättning kvarstår oförändrad.

Vad angår ersättningsbeloppens storlek under budgetåret 1955/56 föreslår veterinärstyrelsen 300 kronor för äldre djur och 150 kronor om djuret är under ett år. Då antalet djur, som måste nedslaktas, beräknas komma uppgå till omkring 300, och flertalet nedslaktade djur brukar vara över ett års ålder, uppskattar styrelsen medelsbehovet för utbetalningar av förevarande ersättningar till 90 000 kronor.

Departementschefen har emellertid icke ansett sig kunna biträda detta styrelsens förslag, förmodligen mest i anledning av statskontorets yttrande,

vari erinras om jordbruksutskottets uttalande vid 1951 års riksdag, att en omprövning av ersättningsbeloppen vid nedslaktning av tuberkulösa djur inom friförklarade områden torde komma att erfordras, när samtliga län hänförs till dylika områden. Då Skaraborgs län ännu icke friförklarats, anser statskontoret, att någon reglering av ersättningsbeloppen icke nu bör övervägas.

Då det kanhända ännu dröjer länge innan Skaraborgs län kommer att bli friförklarat, kommer de jordbrukare, som drabbas av olyckan att nödgas nedslakta sina djur på grund av tuberkulos, att lida stora förluster, om icke rättelse vidtages i detta hänseende. Veterinärstyrelsens förslag bör därför snarast genomföras.

Med anledning av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av statsverkspropositionen, nionde huvudtiteln, punkt 79, måtte besluta, att till vissa djurägare utgående ersättning vid nedslaktning av nötkreatur på grund av tuberkulos må fastställas i överensstämmelse med veterinärstyrelsens förslag samt till Förekommande och hämmande av smittsamma husdjurssjukdomar: Åtgärder mot tuberkulos hos nötkreaturen för budgetåret 1955/56 anvisa ett förslagsanslag av 770 000 kronor, varav 90 000 kronor i enlighet med vad som i motionen anförts må disponeras för utbetalningar av ifrågavarande ersättningar.

Stockholm den 20 januari 1955

Axel Rubbestad

J. Onsjö